

Ik ben Joyce uit Heemskerk en ik doe vandaag mijn verhaal hier in Haarlem omdat Haarlem het voortouw heeft als het gaat om aanbesteding jeugdhulp en de overige gemeentes van zuid Kennemerland en IJmond dit zullen volgen.

Ik ben moeder van een samengesteld gezin met meervoudig complexe problematiek en zwerven al jaren rond in de jeugdhulpverlening en momenteel zijn er nog steeds veel hulpverleners betrokken bij ons gezin. De belasting is extreem hoog en onderdeel van deze complexe situatie is dat dit invloed heeft op het welbevinden en ontwikkeling van o.a onze zoon.

Gelukkig heeft onze zoon veel baat gehad bij beeldende vaktherapie van CreaTher ter voorbereiding op zijn overgang naar het middelbaar onderwijs. Door hulp bij het verwerken van belastende gebeurtenissen, passend leren omgaan met frustraties, leren uiten van emoties, zijn zelfbeeld te versterken en een fijne samenwerking met andere disciplines heeft hij een stevige basis gelegd waardoor hij een goede start heeft kunnen maken op zijn nieuwe school en momenteel buiten verwachting grote stappen zet en groeit.

Beeldende vaktherapie en de praktijk CreaTher werd toen der tijd geadviseerd vanuit de Orthopedagoog en Ergotherapeut van zijn toenmalige basisschool prof. Dr. Gunning school in Haarlem. Voor wie dit niet weet, dit is speciaal onderwijs.

Beeldende therapie was de perfecte aansluiting bij de behoefte van mijn zoon. Creatief bezig zijn vindt hij leuk en zorgt voor positieve prikkels. Hij heeft ADHD en hierbij is vastgesteld dat hij meer gebaat is bij tactiele stimulatie omdat dit zijn alertheid vergroot. Hij is minder behendig in verbale communicatie. Dit geldt overigens voor vele met ADHD of ASS. Er bestond al een samenwerking met school en CreaTher. De eerdere ervaringen en behaalde resultaten worden als zeer positief ervaren.

Terenja is deskundigheid en heeft veel ervaring. Zij zorgde voor korte lijntjes met school en met ons als ouders en stond open voor samenwerking en communicatie met andere disciplines. In onze ervaringen met de jeugd GGZ is dat helemaal niet zo vanzelfsprekend en zelfs teleurstellend. Groot voordeel is dat de afspraken onder schooltijd plaats konden vinden waardoor er na schooltijd voor onze zoon en voor ons geen extra belasting ontstond. Daarbij werd ook zelfstandigheid gestimuleerd door samen met school hem zelf naar therapie te leren lopen en weer terug naar school. Op acute situaties kon er direct worden ingespeeld en er was een ondersteunende adviserende rol in de keuze voor een middelbare school.

Ik zelf ben werkzaam in de gehandicaptenzorg kind/jeugd en hoe kan het dat het inzetten van vaktherapie zowel muziek, als psychomotorisch, als spel en als beeldende therapie daar heel normaal is en als effectief beschouwd wordt? Maar voor de "normale" jeugd niet?

Ik kan er dan ook met mijn pet niet bij, dat het helemaal niet vanzelfsprekend is dat je in aanmerking komt voor deze vorm van hulpverlening. De route hier naar toe doormiddel van aanvraag van een PGB gaat over vele schijven en met de al bestaande belasting in het gezin, heb ik dit als zeer belastend ervaren.

En dan is er naast alle administratieve belasting nog een nadeel aan het PGB en dat is dat PGB zorg op budget is en niet op maat. Meer als 1 verlenging is uit ten boze waardoor er niet naar de zorgbehoefte en omstandigheden van het kind gekeken wordt en de behandeling dus wordt gestopt zodra het budget op is en niet als het kind daaraan toe is.

Ter voorbereiding van dit stuk heb ik mij ingelezen over inkoop jeugdhulp en kom ik de o.a volgende uitgangspunten en pijlers tegen: Passend, laagdrempelige hulp op maat, eigen kracht versterken, de-medicaliseren, ontzorgen, vroeg signaleren en normalisatie. Het eerste wat in mij op komt is:

Dat dit wel heel tegenstrijdig is met het huidige beleid. Zeker als bekend is dat de vraag naar "zorg niet zwaarder dan nodig" groeit.

En ik vraag mij af..

Hoe zit het met kind/jeugd zonder GGZ indicatie, zonder reden voor een label waarvan externe factoren invloed hebben op welbevinden en ontwikkeling? Denk aan scheiding, verhuizing, rouw, pestgedrag.

Hoeveel latere diagnoses als depressie en stemmingsklachten, persoonlijkheidsontwikkeling stoornissen zouden beperkt of voorkomen kunnen worden door adequaat en vroegtijdig inzetten van vaktherapie?

Als ik in mijn naaste omgeving hoor, dat een puber dame gestagneerd is op school, met identiteitsproblemen en neerslachtigheid. Niet uit bed te motiveren. Ouders met hun handen in het haar zitten. De de wachttijd bij verschillende GGZ instanties in de regio ruim 3 kwart tot zelfs 3 jaar is. Dan vind ik dat schrijnend omdat ik weet dat als nu vaktherapie ingezet zou worden verder ontwikkeling van problematiek voorkomen zou kunnen worden en er zelfs herstel mogelijk zou kunnen zijn en de aanmelding bij GGZ niet nodig.

En zo heb ik nog vele vragen.